PIESNI

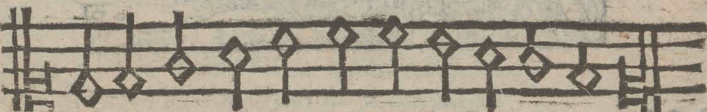
O cnych Lyſowſkich Kozakách.

Abo

POGROM CZE-
CHOW Y KALWINISTOW

Przez Liſowczyki.

Roku Pánſk/162. O rożnemi czá-
ſy raz po raz ośm rázy.

Dla muzykow te noty, bo ci przecie znaia
Co vt re mi fa ſol lá, czeſto z nich ſpiewaia

Pierwſza porazká Czechow przez Lyſowczyki.

Tu ſzeſnaśćie tyśiecy Czechow legło krwáwie/
Kiedy męztwo Liſowſkich zákwitnęło w ſławie.
Ztąd wziąwſzy dzielność śmiáła/ męztwem ſłyną wſzędźie:
Dobry znák: Pan Bog z námi: ktoż przećiw nam będźie?

Notá iáko / Wieczna ſromotá y nienágrodzona.

W Jeſczy Apollo weźmi Hárfe złotą/
A ſam przy Hárfie záſpiewáy z ochotą/
O cnym Rycerſtwie walecznych Kozákách/
Wßedzie ßcześliwych Liſowſkich Junákách/
Ktorzy wßerz y wdłuż Moſkwe przebieżawßy/
Y Biſurmáńcom w gárle ſie opárßy.
Bez żadney ßkody ſwey to byſtre plemie/
Przeßło Wołoſką y Węgierſką ziemie.
Pod Humánáycem meſtwá dokazáli/
Y pod Pátáklem Lutrom ſie znáć dáli.
Náwet o Czechy meżnie ſie opárßy/
W ſtawie ſwey kwitną śiłe im wydárßy.
Ceſarz Ferdynand w Wiedniu ſam był głową/
Czechowie z Węgry przypádßy nc mową/
Chćieli vbieżeć Wiedeń zdrádą wielką/
Y ná to ſtáli Armáturą wßelką.
Ale zábieżał temu Támpir mężny/
Ják drugi Kokles Rzymſki mąż potężny.
Zdráde vyźrawßy / zrućił moſt ßeroki/
Ná rzece Donie pod miáſtem wyſoki.
A potym ſwoy czás támże vpátrzywßy/
A z Fráncuzámi weſpoł ſie złączywßy/
Bił Czechy meżnie/ niedowiárki gromił/
Nie ieden Kálwin tám pioro vronił.
Támże tez Bukwoy waleczny przybywßy/
Nád Dunáycem ſie z Támpirem złączywßy/
Vyźreli Czechow wielkość niezliczoną/
Kiedy Liſowſcy do nich iną ſtroną.
Przez Dunay proſto z Morawy przybywßy/
Meſtwá doſtáli Czechy rozgromiwßy.

Raz po raz z Lutry ośm bitew wygráli/
W máłym ſwym poczćie wiele dokazáli.
Y ták ſwym ßczęśćiem to Rycerſkie plemię.
Zewßąd plundruie możną Czeſką ziemię/
Sławą ich kwitnie męztwą dokázuią.
A niepodobnie w śiłach ſwych przodkuią.
Jeden Liſowczyk Birula názwány/
Był ſámodzieśiąt ná Czáte wyſłány/
Vyzrał Chorągiew Czeſka weſtu koni/
Vderzył ná nie nagle/ że do broni
Nie mogli prętko przypáść niebożętá/
Ták ie wyśiekli oni Kozaczętá.
Jednych pobieli/ drugich rozgromili/
A śiedmi żywo Czechow vłapili
Z wielką zdobyczą wżąd śię wrácáiąc
Tu ſem Brátrwki śmiele wykrzykáiąc.
Przywiedli więźniow do Obozu ſwego/
Y ták Bog wſpomogł Kozaká chudego.
Wßech mocny Krolu Niebá wyſokiego/
Tobie bądź wieczna chwała ze wßytkiego.
Rácz błogoſłáwić y do końcá temu/
Mężnych Liſowſkich Rycerſtwu zacnemu.
Aby ſwą śiłą nádſtáwiáiąc czołá/
Opárli ſię áż v Adrynopolá.
Gdzie miał Stolicę ſwą przed tym pogánin/
Bezecny Turczyn ſproſny Biſurmánin.
Niech iuż Jſmáel precz nam z oczu zniknie.
Niech Krześćiáńſtwo po wßem świecie kwitnie.
Niechże twey owczárnie Páſterz świátem rządźi
Ták twa owieczka żadna nie zábłądźi.

NA PAMIĄTKĘ NIESMIERTELNĄ PVLKOwnika K. I. M. niezwyćiezonego, Iozepha Alexandra Liſowskiego.

Notá iáko Pſalm / Wßytká ziemiá wßytkie kráie.

GDy Mars hárce zwodził zbroyny /
Pod czáſem Moſkiewſkiey woyny.
Był zá Zygmuntá Trzećiego /
Krolá Páná dziśieyßego /
Prawie niezwyćiężonego.
Mąż ieden ſercá wielkiego.
Iozef Liſowſki miał imię /
Ktore powßem świećie słynie /
Ten Moſkwę w ßerz / w dłuż / y w koło /
Spráwuiąc Rycerſkie koło /
Biorąc Miáſtá / Zamki / Grody.
Przeßedł przez żadney ſwey ßkody.
Dla dobrá poſpolitego /
Nie żáłuiąc koßtu ſwego /
Chował Rycerſtwo cnotliwe.
Smiałe / mężne / y zgodliwe /
Sam vmiał woyſkiem ßykowáć /
Z Rycerſtwem ſie dobrze chowáć /

A iij Gdźie

Gdzie pomyślił iechał śmiele.
Dokazał swym szczęściem wiele.
Tu zmierził á tám vderzył/
Ták wszytkę Moskwę vsmierzył.
Naostátek schodząc z świátá/
Máiąc sprácowáne látá/
Wiedząc czás swoiey godźiny/
Rzekł do oney swey drużyny:
Dziatki me stárzy y młodźi/
Już moy zegárek dochodźi.
Już sie ia ná on świát stáwię/
Wy tu zostániećie w stawie/
Zyćiesz wspołeczney miłośći/
Strzegąc Rycerskiey dźielnośći/
A mnie nieprzepominayćie/
Przeciwniki swe płoszayćie/
Potym sie z nimi żegnáiąc/
A Bogu duchá oddáiąc/
Rzekł z skruchą padszy ná łoże:
Zmiłuy sie nádemną Boże.
Tám po śmierći ze czćią wielką.
Rycerstwo z ochotą wszelką/
Ciáło iego pochowawszy/
Regiment nád sobą dawszy
Temu/ kogo tám obráli/
Meżnie sie pokázowáli/
Po wszech stronách/ y gdźie trzebá.
Bog im błogostáwił z Niebá.
Acz niektorzy gárłá dáli.
Krwią swą zápieczetowáli/
Czerstwe męstwo swey dźielnośći.

Sławá ich kwitnie w wiecznosć.
Czáplinski pulkownik śmiały.
Rządząc Woyskiem czás nie máły/
Zginął / z swą wierną záslugą/
Ná podieżdzie pod Káługą.
Rogáwski y Kopáczowski/
Plecki / Czápski Wyrzykowski/
Ci broniąc Oyczyzny krwáwie/
Doßli Niebá wspolney spráwie.
Mrozowiecki w ßturmie meżnym/
Pod Perchásłáwiem potężnym.
Przywodzcą będąc z drugiemi.
Poległ z ludźmi Rycerskiemi.
Kleczkowski w waleczney spráwie/
Wiodąc połki ná Moráwie/
Pod Bernem z dźiáłá zábity/
Zyie żywot nieprzeżyty.
Teraz Kálinowski meżny.
Pułkownik wßczęściu potężny.
Lisowskie pułki prowádźi/
Y ma ná co sie vsádźi.
Znał moc iego Bisurmánin.
Hordyniec sprosny Pogánin.
Znał go Moskwićin pierzchliwy.
Y Wołoßyn zły zdrádliwy.
Náwet Węgierscy Pánowie.
Z Czechámi Kálwinistowie.
Co swe z turbowawßy głowy.
Zyli wspárci temi słowy.
Vel Erasmus Luterisat
Vel Luterus Erasmisat.

To teraz wßytko vstáie/
Bog zwyćięstwo naßym dáie/
Bo tey pracy Witeziowie.
Waleczni bitni Mężowie/
Godniśćie nagrody wielkiey/
Y chwały od nas wßelkiey.
Krolu Pánie Boże wieczny/
Day wzgodzie skutek społeczny.
Zeby ćie wßyscy chwalili/
W wierze Katholickiey żyli.
AMEN.

Pieśń o Komecie, który był widzian r. 1618 miesiąca Nowembra.